

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Menippi et Aecai, Pythagoræ et Socratis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

I O A N N I S S A M B V C I
A N N O T A T I O N E S.

De Proteſilao, primo Grecorum, inſerfecto.

Atridi eripiens Helenam Priameïa proles,
Amiſit regnum poſt duo luſtra ſuum.

Proteſilaus erat, cecidit qui primus Achiuum:
Ardoris Paridis cauſa Cupido fuit.

QUAMOBREM.] *Inueſtigatio facti.* Quia huius,] *cauſe redditio.* Accuſa igitur Menelaum.] *Culpa in Menelaum reſcit.* Multò iuſtius Paridem.] *Verior cauſa.* Hic enim.] *δοσροφῆ, ſtrangulatur Paris* Mortis cauſa extitit.] *δοσροφῆς.* Iniuriam adeónum.] *Ratio.* Idè: eò magis.] *Confirmando μετὰ τὴν εἰς τὸ αἰαχέειοι τωϊκόσ, Rectè dicis vinam.]* *ἐπιχερις κῆ δὲ χῆ.* At ego pro Cupidine reſpondebo.] *ἰπποχρεσις.* Sic enim ille dicit.] *δοσροφῆ τὸ ἔρωτ' ὡ πλάσφ' ἠὲ θεομῆ.* Ita omni contempto.] *τὸ αἴλοσ κῆ εἰλοσ.* Gloriæ nimirum.] *τὸ αἴλοσ τὸν.* Proinde.] *Ἐπιλοσ ὡ μετὰ τὴν εἰς τὸν τῶϊκόσ μῆριαν.*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΙΑ-
κῆ, Πυθαγόρου κῆ Σω-
κράτους.

MENIPPUS ET
Aeaci, Pythagoræ &
Socrati.

Iacobo Micyllo interprete,

MENIPPVS.

ΠΡὸς τὸ Πλάτων' ὃ
Αἰακῆ, πεικῆ, ἠοαί
μοι τὰ ἐν Αἰδοσ ἠν-
τα. Αἰ. οὐ ῥά εἶλοσ, ὡ Μῆρι-
πῆ. ἠπαυῆ, ὃ ὡ μῆρι-
πῆ.

PER Plutonem, ὃ Aeac-
ce, expone mihi qua-
ſo hīc quæ apud infe-
ros ſunt omnia. ΑΕΑC.
Haud facile, Menippe, om-
nia: verùm quæ ſummatim,
⊗ velu-

καὶ ὁδὸν, μάνθανε. οὐδ' οἱ μὲν
 ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶδα, καὶ
 ἔπορθμίαι τῶν, ὅς σε διηπέ-
 ρασε, καὶ τὴν Νίμωιν, καὶ τὸν
 Πυειφλεγίθοντα ἠδὲν ἑώρα-
 κας ἐσιώω. Μὲ. οἶδα τῶντα, καὶ
 σὶ, ὅτι πωλωρῆς. καὶ τὸν βα-
 σιλίαν ἔειδον, καὶ τὰς Βεννύς.
 τὸς δ' ἀνθρώπους μοι τὸς πω-
 λα δᾶξον, καὶ μάστιγα τοὺς
 ἐπισήμους αὐτῶν. Αἰ. οὐτ' οἱ μὲν
 Ἀγαμέμνων, οὐτ' οἱ Ἀχιλ-
 λῆς, οὐδὲ δ' Ἰδομνύς πηγε-
 σίον· ἔπειτα Ὀδυσσεύς, ἔπειτα
 Αἴας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
 ἐπὶ τῶν Ἑλλήων. Μὲ. βαβαὶ
 Ὀμηρε, οἷά σοι τ' ἑραψοδιῶντα
 λιφάλαμα χαμαὶ ἔρριπται, ἄ-
 γνωστα καὶ ἀμορφα, κούνη πάν-
 τα, καὶ λῆρ' ὅσονος, ἀμνη-
 νὰ ὡς ἀληθῶς λέδρλωα. οὐ-
 τ' οἱ, ἂν Αἰακῆ, τίς δει; Αἰ.
 Κύρος ἐστιν. οὐδὲς ἔκροισ' οἱ,
 καὶ παρ' αὐτῶν Σαρδανάπα-
 ρ' οἱ. ὅδ' ὑπὲρ τούτους Μίδας,
 ἐκᾶ-

veluti per capita indica-
 ri possunt, hæc accipe. Hic
 quidem quod Cerberus sit,
 nosti. Deinde portitorem
 hunc nosti, qui te traiecit:
 præterea lacum, a Py-
 riphlegethontem iam vidi-
 sti cum ingressus es. M E N.
 Noui hæc, præterea te
 quoque, quod hic in vestibulo
 sedes, atque aditum obser-
 uas. Etiam regem ipsum via-
 di Furias. Homines ve-
 rò priscos quæso ostende, et
 maximè eos qui inter cate-
 ros nobiliores fuere. Æ A C.
 Hic quidè Agamemnon est,
 ille autem Achilles. b Rur-
 sum hic Idomeneus, qui pro-
 prius assidet post hunc, Vly-
 ses: deinceps Ajax, Diome-
 des, ceteri Græcorum
 præstantissimi. M E N. Pa-
 pæ Homere, ut tibi Rhapso-
 diarum tuarum capita huius-
 mi proiecta iacent, ignobilia
 atque obscura, cinis ac pul-
 uis omnia, et nugæ meræ: denique (verè ut abs te dictum
 est) capita infirma et caduca. Sed hic, Acæce, quis-
 nam est? Æ A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, et iux-
 ta ipsum Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, et de-
 cccc 5 incept

ἔκαστον ἢ Ζήρξυς. Μὲ. ἔτα
 σι, ὃ καὶ θαυμαστὸν ἢ Ἐκαστὸν ἔφει
 τε, ἰσχυρῶτα μὴ τὸν Ἐκαστὸν
 ἰσχυρῶτα, ἀλλὰ τὸν ἄλλο μὴ
 ἰσχυρῶτα; οἱ ἢ ὁ Κροῖ-
 σός ἐστι; τὸν Σαρδανάπαλον δὲ,
 ὃ Αἰανὴ, πατρίδα μοι κατὰ
 λόγους ἐπίτησον. Αἰ. μὴ
 δαμῶς δὲ θροῦσας ἴδ' αὐτὸ τὸ
 κρανίον, γυναικῶν ὄρον. Μὲ.
 οὐκ ἔστι, ἀλλὰ περὶ τοῦτο καὶ
 πάντως ἀνδρογύνῃ οὐκ ἔστι. Αἰ.
 βίβλα τοῖ ἐπιπέξω καὶ τὸς σο-
 φίας; Μὲ. νὴ Δία γὰρ. Αἰ. πρῶ-
 τος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστίν.
 Μὲ. χαῖρε, ὃ Εὐφροβὴ, ἢ Ἀπολ-
 λου, ἢ ὃ Ἰακώβου. Πυ. νὴ,
 καὶ σύ γὰρ, ὃ Μενίππε. Μὲ. οὐκ
 ἔστι χρυσὸς ὁ μὲνός ἐστι σοι;
 Πυ. οὐ γὰρ. ἀλλὰ φέρει ἴδω ἔτι
 τοῖ ἐδῶδι μὲν πύρα ἔχον. Μὲ.
 ἡνῶμος, ὃ γὰρ, ὡς οὐ τὸτό
 σοι ἐδῶδι μὲν. Πυ. ἀλλὰ μὴ
 γοῦν ἄλλα πρὸς νεκροῖς δόγμα
 τα

incepti ille Xerxes. MEN.
 Et te, ô scelestè, tota exhor-
 ruit Gracia, iungentem pon-
 tibus Hellepontum, & per
 ipsos montes nauibus tra-
 hère affeciantem? Qua-
 lis verò & ipse Cræsus est?
 Cæterùm Sardanapalo que-
 so huic, Aeace, permittè
 ut demulceam caput, in-
 flicto colapho. ÆAC. Ne
 quaquam: comminueres en-
 nim ipsi caluariam, mulie-
 bris ac fragilis aded eum
 sit. MEN. At certè tamen
 amplexabor illum, vixote
 femiurum ac mulierosum
 planè. ÆAC. Visne ti-
 bi ostendam & doctos il-
 los? MEN. Per Iouem
 etiam. ÆAC. Primus
 en hic tibi Pythagoras est.
 MEN. Salue Euphorbe,
 sue Apollo, sue denique
 quodcunque voles. PY-
 THAG. Ita sanè, & tu

utique Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTHAG. Non: sed age cedo si quid
 manducabile tibi habet per ista. MEN. Fabas habet,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. Damodò. Nam hic apud manes alia dogma-
 ta atq;

τα (ἑμαυτὸν ἦ) ὡς ἑαυτὸν, ἡ δὲ μοι καὶ λευκαὶ τοῦ σώματος ἐννοῦμαι. Αἰ. οὐτ' ἔστι Σόλων, ὁ ἐξ ἡμετέρας, καὶ Θαλῆς ἡγεῖται, καὶ παρ' αὐτὸς Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπὶ δὲ πάντων ἄριστος, ὡς ὁρᾷς. Μὲ. ἄλλοι οὐλοῖ, ὃ Αἰακί, μόνος, καὶ φαυλὸς τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σποδὸς πλείων, ἄσπερ ἐκρυφίας ἄριστος, ὁ τοῖς φρονιμώτατος ὁ δὲ ἐξ ἡμετέρας, τίς ἐστίν; Αἰ. Εμπίδοκλος, ὃ Μενίππε, ἡμεῖς φθῶμεν τῆς Αἰτνῆς παρὸν. Μὲ. ὃ χαλιπὸς βέλτερος, τί παθὼν σαυτὸν ἐστὶς κρατῆρας ἐνέβαλον; Εμ. μελαγχολία τίς, ὃ Μενίππε. Μὲ. οὐ μὴ Δία, ἀπὸ λευκοδωξία καὶ τρυφῆς, καὶ πομπῆς ἐρύλα, ταῦτά σε ἀπλωθράνωσιν αὐτῶν λευκισίον ἐν ἄξειον ὄντα πλεῖον ἀπὸ δὲ σφ' σε τὸ σόφισμα ἀνησυχίαν φράδους ἦτε θνήσκεις, ὃ Σφραγῆρας ἢ ὃ Αἰακί, ὡς

ἔτα τε multa dementia: hæc te conflagrare fecerunt vñd cum ipsis crepidis, cum dignus minime esses. Veruntamen nihil tibi commentum istud profuit. deprehensus enim es ἔτα ἄψε mortuus. Cat. rùm Socrates ille, Aeace, vbi loco

ta atque insinuta didici; nempe quòd nihil hic inter se similes sunt faba ἔτα parantium testiculi. Æ A C. Porro hic Solon est, filius Execestidis. præterea ille Thales, ἔτα iuxta ipsos Pit-tacus, ἔτα ceteri illi: septem autem omnes sunt, vt vides. Μ Ε Ν. Latī hi sunt, Aeace, soli, atque alacres præter ceteros. Sed hic op-pletus cinere, tanquam suba-cinericius panis aliquis, hic crebris pustulis quasi suffervectus, quisnam est? Æ A C. Empidocles, Menippe, semioctus ab Aetna monte huc profectus. Μ Ε Ν. Ο. arripes optime, quid obsecro acciderat tibi, cur teipsum in crateres Aetnae iniiceret? Ε Μ. Insania quaedam, Menippe. Μ Ε Ν. Non, per Iouem, sed inanis quaedam gloria affectatio, ἔτα fastus,

πῶς ἔστι; Αἰ. μὴ
 Νέστορ ὃ καὶ Παλαμίδος ἐς
 κῆρ ὃ ληρᾶ τὰ ποικίλα. Μὲ.
 ὅμως ἔβουλόμην ἰδέσθαι αὐ-
 τὸν, εἴποι ἰνθάδε ἔστιν. Αἰ.
 ὅρας τὸν φαλακρὸν; Μὲ. ἅ-
 παντὸν φαλακροὶ εἰσιν, ὡς
 πονυτῶν ἄν' ἐν τοῦτο τὸ γνῶ-
 εσμα. Αἰ. τὸν σιμὸν λέ-
 γω. Μὲ. καὶ τὸ δ' ὁμοιορ, σι-
 μοί γ' ἄπαντ' ὄν. Σω. εἰ μὲ ἴσῃ
 τῆς, ὃ Μένιππος; Μὲ. καὶ μά-
 λα, ὃ Σάκρατος. Σω. τί τοι
 εἰν Ἀθῆναις; Μὲ. ποιοὶ τῶν
 εἰσὼν φιλοσοφῶν λέγῃσι καὶ
 τῆ γ' σχέματα αὐτὰ καὶ βα-
 δίσματα εἰ θεάσασθαι, ἅ-
 κροί φιλόσοφοι μάλα πο-
 λοί: τὰ δ' ἄλλα ἰάρακας, οἰ-
 μα, οἱ ὃ ἴκε παρὰ σοὶ Αἰ-
 σιππος, καὶ Πλάτων αὐτὸς, ὃ
 μὲν ἄκρων μύρον, ὃ δ' ἔτι
 εἰν Σικελίᾳ τυραννίδος θερά-
 ποντα ἐκμαθῶν. Σω. περὶ
 εἰ μὲν δ' τί φρονῶσι; Μὲ. ὡ-
 δάμων, ὃ Σάκρατος, ἄνθρω-
 πος ἔστι, τά γε τοιαῦτα. πάν-
 τ' ὄν

rum tandem est? ÆAC.
 cum Nestore ac Palamede
 ille plerūq; nugatur. MEN.
 Cuperem tamen videre i-
 psum, sicubi locorum hic
 foret. ÆAC. Vidēne
 caluum illum? MEN. At
 omnes hic calui sunt, quan-
 re omnium æquē notatio
 hæc fuerit. ÆAC. Simum
 istum dico. MEN. E-
 tiam hoc simile omnium est:
 nam ὃ simi omnes sunt.
 SOCR. Mene quaris, Me-
 nippe? MEN. Te ipsum,
 Socrates. SOCR. Quo
 pacto res Athenis se ha-
 bent? MEN. Multi iu-
 niorum philosophari se pro-
 fitentur: ac habitum certē
 ipsum ὃ incessum si quis
 aspiciat, meri philosophi
 videntur, admodum mul-
 ti. Ceterum autem vidisti
 opinor qualis ὃ Aristippus
 huc ad te venerit, ὃ Plato
 ipse, alter quidem olens vn-
 guenta, alter autem in Sici-
 lia tyrannis adulari doctus.

SOCR. At de me quid sentiunt? MEN. Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res utique perti-
 net.

ἴδω δὲ σε θουμάσιον οἶοντα
 ἄνδρα γυγνῶσθαι, καὶ σωυτα
 ἔγνωσκα ταῦτα (ἀεὶ γὰρ, οἴ-
 μα, τὰ ληθεις λήθη) ἔδην ἄ-
 λόγα. Σω. καὶ αὐτὸς ἔφασ-
 σκον ταῦτα πρὸς αὐτὸς, οἱ δὲ
 ἔρωτέαυ ᾧοντο τὸ πρᾶγμα
 εἶναι. Μὲ. τίνας δὲ οὐδὲ ἄσιρ,
 οἱ περὶ σέ; Σω. Χαρμίδης,
 ὁ Μηνίπης, καὶ Φᾶδρος, καὶ
 ὁ τῷ Κλεινίου. Μὲ. εὐγέ, ὦ Σω-
 κρατῶ, ὅτι λαύταυθα μέτε-
 πλώ σωτὴ τέχνη, καὶ ἐκ ὀλι-
 γωρῆς τῶν λατῶν. Σω. τί
 γὰρ ἄλλο ἥδιον πράττοιμι;
 ἀλλὰ πλοσίον ἡμῶν λατῶν-
 σο, ἢ δοκᾶ. Μὲ. μὰ Διὸς ἐπὶ
 τῷ Κροῖβρ ἦν Σαρδανάπα-
 λον ἄπεμι, πλοσίον οἰκίσων
 αὐτῶν ἔοικα γδρ ἐκ ὀλίγα γε
 λάσκαυ, οἰμαζόντων ἀκίτων.
 Αἰ. λαγὼ ἥδη ἄπεμι, μὴ λαί-
 τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθη εἰσφύ-
 γῶν, τὰ ποτὰ δὲ ἔσαυθις ὄ-
 ψα, ὁ Μηνίπης. Μὲ. ἀπιθι,
 καὶ ταυτὶ γὰρ ἰανά, ὦ Αἰας
 κί.

A E C. Et ego quoque iam
 abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque
 autem alia videbis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 M E N. Abeas licet: nam & hæc Aecæe vidisse sufficit.

net. Omnes itaque te admira-
 bilem fuisse virum existi-
 mant, atque omnia cognouisse hæc (deceat enim opis
 nor verum hic dicere) cum
 nihil scires. S O C R. Et i-
 pse dicebam hæc ad illos, sed
 illi tum simulationem quan-
 dam eam rem esse putabant.
 M E N. Sed quinam isti sunt
 circa te? S O C. Charmi-
 des, Menippe, & Phædrus,
 & Clinia filius ille. M E N.
 Euge Socrates, quoniam &
 hic artem tuam exerces, ne-
 que formosos istos negligis.
 S O C. Quid enim aliud
 quod quidem suauius sit, a-
 gerem? Sed huc propius no-
 biscum recumbe, si videatur.
 M E N. Non, per Iouem:
 ad Cræsum enim & Sarda-
 napalum redeo, prope illos
 habitaturus. Videor quippe
 mihi non pauca habiturus is-
 bi esse quæ rideam, quan-
 do plorantes illos audiam.

A E C. Et ego quoque iam
 abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque
 autem alia videbis, Menippe, quando iterum conueniemus.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Et Pyriphlegethontem.] Pyriphlegethon fluvius in-
ferorum, de quo Lucian. de Luctu. b Rursum hic Idome-
neus.] Deucalionis filius, rex Cretensium, qui strenue contra
Troianos militavit. Tandem eversa Troia cum patriam navi-
gare vellet, subitè oborta tempestate, pro salute sua superis ro-
avit, si Neptunus incolumem illum domum redaceret, se illud,
quodcumq; primum occurreret, immolaturum. Contigit autem,
ut eius filius primus illi sibi obviaret, quem quum immolare
vellet, ob immunitatem suam à civibus regno pulsus, fugiit in
Calabriam, ubi iuxta Salentium promontorium, civitatem con-
didit. Virgil. 3. Aeneid.

Et Salentinus obsedit milite campos
Lyctius Idomoneus, &c.

IOANNIS SAMBUCCI
ANNOTATIONES.

Ἰωνίου, Ἀχαιῶν, καὶ ἑσπερίων.

Aeacus ostendit qui sunt in Ditis averno
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosq; sopherum,
Quorum aliquot videt ipse Menippe miser.

PER Plutonem.] ἰζήσιος. Haud facile.] ἡγοσθη, ἔ-
κρησις. Hic quidem.] διεξοδικὰ ἀφύγησις. Novi hæc.]
μεταξύλοισι. Homines verò.] ἀξίσιος. Agamemnon
est.] ἡ δὲ δῆσις: commensurat illi primum duces, reges & impe-
ratores. Papæ Homere.] Πανηγύσιος, Ibi rhapsodiarū.]
Homericus pater fabularū. Capita humi proiecta.] ἀδύπλω-
κα ἔξω κὰπὰ σῆμα, clausula frequens apud Homerum.
Deinde ille.] δὲ δὲ σὺν φη ad Xerxem. Cæterum.] Pesitio de
Sardanapalo, nequaquam recusatio. Comminueres enim.]
σκαῖμιος. Vis metibi.] Transito ad doctos. Acripes o-
ptime.] id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia
contecit. Inanis quædam.] Ἀ καυσις. Hæc te confla-
grare.] Alludit ad id, quod Empedocles dicitur æreis crepidis
7/15

us fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.] ἐκφασίς
 à notis vel signis. Mène quatis.] ἐρωτηματικόν. Quo pa-
 cto.] ἐπισηματικόν. Beatus.] Iudicium superiorum de Socra-
 te. Sed quinam.] οἱ ἀεὶ τ' σαφές τῶν. Ad Crœsum.]
 Rediit ad Crœsum & Sardaniæ palium. Video quippe.] ἐπι-
 τρωγίζετασ τὸν Διόλορον.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,

Πλάτωνος & Περσε-
φόνος.

PROTESILAI,

Plutonis & Pro-
serpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAUS.

Ω Δίσποτα, καὶ βα-
 σιλεύ, καὶ ἡμέτερε
 Ζεῦ, ἢ σὺ Δάμυτρος
 θυγατρ, μὴ ἐπιείδητι Διγσιμ
 ἐρωτικῶ. Πλὴ, σὺ δ' τίς
 Διγσὰρ ἡμῶν; ἢ τίς ὄρω τυγα-
 χάνας; Πρω. ἀμὶ μὲν Πρωτε-
 σίλαος, ὁ Ἰφίκευ, φυνάκιος,
 σουραϊώτης τ' Αχαιῶν, ἢ πρῶ-
 τος ἀφ' ἑαυτῶν τ' ἰπ' Ἰλίου Διός
 μω; ἢ ἀφ' ἑσῆς πῆς ὀλίγοι ἀ-
 ναδιῶνα πάλιρ. Πλὴ, τ' ἔρω ἢ
 ἐρωτα, ὃ Πρωτεσίλαος, πάντων
 νεκροῖ ἐρωσι, πλὴν ὀδῆς ἄρ
 αὐτ' τυχη. Πρω. ἀπ' ὀτῆ σῶ,
 Αἰδώς

zar. PLVT. Hunc amorem, Protesilaë, omnes mortui amant:
 sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non vitam, ὃ
 Pluto,

O Domine, ô rex, ô
 nosier Iupiter, & tu
 Cereris filia, ne des
 spicite preces amatorias.
 PLVT. Tu verò quid pre-
 caris à nobis, aut quis deni-
 que es? PROT. Equidem
 Protesilaus sum, filius Iphi-
 cli, patria Phylacensis, qui
 cum reliquis Græcis in expe-
 ditone ad Troiam profe-
 ctus, ac primus omnium con-
 tra Ilium pugnando occisus
 sum. Precor autè, ut dimis-
 sus hinc, modicum temporis
 in vitâ redire denuò permit-
 tatur.